

РЕШЕНИЕ

№ 147

гр. гр.Велинград, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИНГРАД, III - НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: РОСИЦА ИЛ. ВАСИЛЕВА

при участието на секретаря ВИОЛЕТА Д. ШАРКОВА
като разгледа докладваното от РОСИЦА ИЛ. ВАСИЛЕВА Административно наказателно дело № 20225210200248 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „М.Б.“ ЕООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Витоша, ж.к. Бояна, бул. „Ал. Пушкин“ № 59 против Наказателно постановление № 13-2100043/10.12.2021 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ гр. Пазарджик, с което на дружеството-жалбоподател е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лв. (хиляда и петстотин лева), на основание чл. 416, ал. 5 от КТ вр. чл. 414, ал. 3 от КТ, за извършено нарушение по чл. 63, ал. 2 вр. ал. 1 от КТ.

В жалбата се навеждат оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление (НП). Жалбоподателят твърди, че НП е издадено при съществени нарушения на материалния закон и процесуалните правила. При условията на евентуалност, счита, че е налице маловажен случай. Формулирано е искане за отмяна на атакуваното НП.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател „М.Б.“ ЕООД, чрез процесуалните си представители адв. П. Х. и адв. С.Н., поддържа жалбата,

излага съображения за незаконосъобразност на НП и моли за неговата отмяна. Не претендира разноски.

Въззиваемата страна – Директорът на Дирекция „Инспекция по труда“ гр. Пазарджик, чрез юрк. Р.Т., в съдебно заседание оспорва жалбата и моли съда да потвърди атакуваното НП. Депозира писмени бележки, в които излага доводи за правилност и законосъобразност на НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид изложените в жалбата оплаквания, становищата на страните и след като анализира събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 08.07.2021 г., около 10:30 часа, Г.И.Й. – главен инспектор в Дирекция „Инспекция по труда“ - Пазарджик съвместно със С.А.А. – инспектор в Сектор „ПИП“ при ОДМВР – Пазарджик, д-р С.Б. – главен инспектор при „БАБХ“ - Пазарджик и Н.Н. – инспектор по приходите в ЦУ на НАП, извършили проверка за спазване на изискванията на трудовото законодателство в обект на контрол: „Цех за преработка на дивораствящи гъби и плодове“, стопанисван от „М.Б.“ ЕООД, находящ се в гр. Ракитово, местността „Гърбът“. В цеха за преработка на дивораствящи гъби и плодове проверяващите установили 25 работници, които полагат труд. Част от работниците извършвали дейност по почистване, рязане и сортиране на дивораствящи гъби. Сред заварените да работят в цеха била и свид. М. Е. Ч., която полагала труд като „общ работник“. По време на проверката свид. М. Ч. работила в обекта на контрол, като почиствала и сортирала гъби. Между „М.Б.“ ЕООД, като работодател и свид. М. Ч., като работник, бил сключен трудов договор на 08.07.2021 г., преди свид. М. Ч. да започне да престира работна сила и преди проверяващите да пристигнат в цеха и да предприемат действия по извършване на проверката около 10:30 часа на същата дата. Контролните органи изискали от дружеството да представи документи относно правоотношенията със заварените да полагат труд лица. Трудови договори били представени за част от работниците. С нарочна призовка дружеството-жалбоподател било поканено да представи документи относно правоотношенията и на останалите заварени да работят на място лица. В указания срок М. М. – управител на „М.Б.“ ЕООД представила в Дирекция

„Инспекция по труда“ - Пазарджик трудовите договори, сключени и с останалите заварени да работят лица. Със Заповед № 3-0685/16.09.2021 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – Пазарджик, в периода от 20.09.2021 г. до 04.10.2021 г., свидетелите В. Н. Д., Т. З. Д. и Г. В. М., и трите служители в Дирекция „Инспекция по труда“ – Пазарджик, извършили проверка на представените от дружеството-жалбоподател документи, предадени им с приемо-предавателен протокол от 20.09.2021 г. На 04.10.2021 г., при преглед на фирмената документация на „М.Б.“ ЕООД, в Дирекция „Инспекция по труда“ – Пазарджик проверяващите - свидетелите В. Н. Д., Т. З. Д. и Г. В. М. установили, че представения трудов договор за лицето М. Е. Ч. е регистриран със справка с изх. № 22388213302393/08.07.2021 г. в 22:27:04 часа в ТД на НАП, т.е. че към момента на проверката на 08.07.2021 г. свид. М. Ч. е била допусната да работи в цеха за гъби, без преди това да ѝ бъде връчено копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от ТД на НАП. За констатациите при проверката бил съставен Протокол ПР 2123104/05.10.2021 г.

Въз основа на установеното в хода на проверката контролните органи при Дирекция „Инспекция по труда“ - Пазарджик приели, че дружеството-жалбоподател е извършило нарушение на чл. 63, ал. 2 вр. чл. 63, ал. 1 от КТ, тъй като в качеството си на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на КТ е допуснало до работа като „общ работник“ свид. М. Ч. без преди това да ѝ е предоставило копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от ТД на НАП.

За констатираните обстоятелства свид. Т. З. Д. – старши инспектор при Дирекция „Инспекция по труда“ - Пазарджик съставила Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 13-2100043/05.10.2021 г. Въз основа на съставения АУАН било издадено обжалваното НП, в което нарушението е описано по идентичен начин. С НП на дружеството-жалбоподател е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лв., на основание чл. 416, ал. 5 от КТ вр. чл. 414, ал. 3 от КТ, за извършено нарушение по чл. 63, ал. 2 вр. ал. 1 от КТ.

Наказателното постановление било връчено на дружеството-жалбоподател, чрез управителя М. М., на 15.12.2021 г.

Гореописаната фактическа обстановка се установява по безспорен и

категоричен начин от писмените доказателства, приложени по административнонаказателната преписка, надлежно приобщени по делото и гласните доказателства, събрани в хода на съдебното производство.

Разпитана като свидетел актосъставителят Т. Д. потвърждава авторството на АУАН и направените в него констатации. Изложеното от актосъставителя се подкрепя от показанията на свидетелите В. Д. и Г. М., участвали при извършване на проверката по документи на дружеството-жалбоподател в периода от 20.09.2021 г. до 04.10.2021 г., в хода на която е установено нарушението. Актосъставителят Т. Д. и свидетелите В. Д. и Г. М. излагат, че при проверката на документите на дружеството са установили, че към момента на проверката в обекта на контрол на 08.07.2021 г. свид. М. Ч. е била допусната да работи, без преди това да ѝ бъде връчено копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от ТД на НАП. Техните показания намират опора в приобщения по делото констативен протокол от 08.07.2021 г., справка от НАП с изх. № 22388213302393/08.07.2021 г. и в показанията на свид. М. Ч., която при проведения ѝ разпит в съдебно заседание заявява, че по време на проверката е почиствала и сортирала гъби в обекта на контрол, както и че лично е подписала приобщения като писмено доказателство по делото трудов договор от 08.07.2021 г.

Съдът кредитира показанията на свидетелите Т. Д., В. Д. и Г. М., както и приетите писмени доказателства по делото, тъй като намира същите за достоверни, логични, последователни, взаимно допълващи се и непротиворечиви помежду си.

Съдът дава вяра и на показанията на свид. М. Ч. в частта, в която заявява, че е подписала трудовия договор от 08.07.2021 г., както и че е престирала работна сила в обекта на контрол към момента на проверката от контролните органи, като е почиствала и сортирала гъби, тъй като в тази им част същите намират опора в събраните по делото доказателства.

Съдът не кредитира показанията на свид. М. Ч. в частта относно продължителността от време, през което твърди да е работила при жалбоподателя, както и в частта, в която сочи, че е подписала трудовия договор два дни след проверката, тъй като същите са непоследователни и противоречиви в тази им част – от една страна свид. М. Ч. твърди, че е ходила на работа в цеха за гъби в гр. Ракитово около два-три дни, а от друга, че е

започнала да работи в дружеството два дни преди проверката и е подписала трудовия договор два дни след проверката, като е ходила още няколко дни на работа в цеха за гъби след деня на проверката. При тези данни следва извода, че същата е работила най-малко пет дни в цеха за гъби, а не два-три дни, както твърди. От друга страна, подаденото от управителя на жалбоподателя уведомление по чл. 62, ал. 3 от КТ в ТД на НАП – Пазарджик е от датата на проверката – 08.07.2021 г., което предполага съществуващ трудов договор към тази дата. Предвид изложеното съдът намира, че показанията на свид. М. Ч. в частта, в която твърди, че е подписала трудов договор с дружеството-жалбоподател два дни след проверката на 08.07.2021 г. са изолирани, не се подкрепят от останалия събран по делото доказателствен материал и не представляват достоверно отражение на действителността. Съдът счита, че следва да се даде вяра на декларираните на 01.10.2021 г. от управителя М. М. обстоятелства, че сключването на трудовия договор със свид. М. Ч. предхожда момента на извършване на проверката на 08.07.2021 г. в обекта на контрол.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, изхожда от процесуално легитимирана страна и е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното наказателно постановление, т.е. дали правилно е приложен материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН.

Обжалваното НП е издадено от компетентен орган – Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - Пазарджик, а АУАН е съставен от оправомощено за това лице – свид. Т. Д., заемаща длъжността „старши инспектор“ при Дирекция „Инспекция по труда“ - Пазарджик. Компетентността на административнонаказващия орган следва от представеното по делото заверено копие на Заповед № 3-0058/11.02.2014 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по

труда“. Видно от т. 4 от визираната заповед, на директорите на Дирекции „Инспекции по труда“ са делегирани правомощия да издават наказателни постановления по актове за установяване на административни нарушения, издадени от инспектори или от съответните длъжностни лица на Дирекции „Инспекции по труда“, посочени в чл. 21, ал. 2 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“. Съгласно чл. 416, ал.1 от КТ актовете за нарушения на трудовото законодателство се съставят от държавни контролни органи, каквито съгласно чл. 399, ал.1 от КТ са Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ и нейните подразделения, включително Дирекция „Инспекция по труда“ - Пазарджик, чийто служител е свид. Т. Д., съставила АУАН. Компетентността на актосъставителя от своя страна произтича директно от разпоредбата на чл. 21, ал. 4, т. 3 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“.

АУАН и НП са издадени при спазване на визираните в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН давностни срокове.

При съставянето на АУАН и при издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до опорочаване на административнонаказателното производство, в хода на което е санкциониран жалбоподателя. Спазени са разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. В АУАН и НП са посочени датата и мястото на извършване на нарушението, субекта на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, пълно, точно, ясно и в достатъчна степен е индивидуализирано вмененото на въззивника административно нарушение, позволяващо му да разбере в какво е обвинен и срещу какви факти да се защитава. Спазени са и изискванията на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН и чл. 43 от ЗАНН – АУАН е съставен в присъствието на управителя на дружеството-нарушител и на свид. В. Д. и Г. М., които са присъствали при установяване на нарушението. Актът е подписан от съставителя и от свидетелите, посочени в него, като същият е предявен на нарушителя да се запознае със съдържанието му и е подписан от управителя му без възражения.

Съгласно действащото законодателство страните по трудово правоотношение са длъжни да сключат трудов договор, когато предмет на престацията е предоставяне на работна сила. Писмената форма е форма за

действителност на трудовия договор, а работодателят е длъжен след сключването му, в тридневния срок по чл. 62, ал. 3 от КТ, да изпрати уведомление за сключения трудов договор до съответната ТД на НАП. По аргумент от чл. 63, ал. 1 от КТ, работодателят е длъжен да предостави на работника преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от ТД на НАП.

Според чл. 63, ал. 2 от КТ работодателят няма право да допуска до работа работника, преди да му предостави документите по ал. 1, т.е. забраната за работодателя да допуска до работа работника продължава, докато той не предостави на работника екземпляр от подписания от страните трудов договор и копие на уведомлението, заверено от ТД на НАП. Следователно за осъществяване на състава по чл. 63, ал. 2 от КТ е необходимо и достатъчно допускането на работника до работа без да са му връчени документите по чл. 63, ал. 1 – подписан екземпляр от трудовия договор и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от ТД на НАП. Задължението на работодателя за уведомяването на НАП за сключен договор възниква едва след сключването на такъв. Именно фактът на сключването на трудовия договор поражда и следващите се задължения за предоставяне на копие от договора и копие от уведомлението, заверено от ТД на НАП, на работника. Следва да се посочи, че тридневният срок за изпращане на уведомлението за сключен трудов договор не противоречи на задължението на работодателя по чл. 63, ал. 2 от КТ да допусне работника или служителя до работа едва когато вече му е връчил такова уведомление, заверено в ТД на НАП.

В процесния случай от приложения по делото трудов договор от 08.07.2021 г. е видно, че между жалбоподателя „М.Б.“ ЕООД, в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ и свид. М. Ч., като работник, е сключен валиден трудов договор, по силата на който работникът е приел да изпълнява конкретна длъжност – „общ работник“. От показанията на свид. М. Ч. се установява, че в деня на проверката на място се е явила в обекта на контрол и е започнала да изпълнява възложената ѝ работа, при създадена организация и контрол от „М.Б.“ ЕООД, както и че същата се е намирала в обекта на контрол и е почиствала и сортирала гъби, когато там са пристигнали проверяващите. Следователно безспорно е установено, че свид. М. Ч. е заварена да работи в цеха за преработка на гъби, както е описано в

констативния протокол от 08.07.2021 г. В процесния трудов договор от 08.07.2021 г. не е посочен час на сключването му и не е отразено, че служителят подлежи на обучение и условията, при които то се извършва. От друга страна, на 01.10.2021 г. управителят на дружеството - жалбоподател е подписал декларация, в която е заявил, че всички трудови договори от 08.07.2021 г. са подписани от работниците около 08:00 часа, преди започване на работния процес във фабриката и преди извършване на проверката на място в цеха за преработка на диворастиращи гъби и плодове.

Съдът приема, че от съвкупния анализ на приетите като писмени доказателства по делото – трудов договор от 08.07.2021 г., декларация от 01.10.2021 г. на М. М., като управител на „М.Б.“ ЕООД и справка от НАП се установява, че процесният трудов договор е подписан на 08.07.2021 г. преди проверката.

Предвид наличието на сключен трудов договор между „М.Б.“ ЕООД и свид. М. Ч., то вече е възникнало задължението на „М.Б.“ ЕООД, предвидено в чл. 63, ал. 2 от КТ, да не допуска до работа свид. М. Ч., докато не ѝ връчи уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от ТД на НАП.

От събраните по делото доказателства се доказва неизпълнението от страна на жалбоподателя на това задължение, доколкото свид. М. Ч. се е намирал на 08.07.2021 г. в обекта за контрол и е била допусната да изпълнява трудовите си задължения, без да ѝ е връчено въпросното уведомление по чл. 62, ал. 3 от КТ. Видно от показанията на актосъставителя Т. Д. и свидетелите В. Д. и Г. М. и приетата като писмено доказателство по делото Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ с изх. № 22388213302393/08.07.2021 г. от НАП процесният трудов договор, сключен с лицето М. Ч., е регистриран на 08.07.2021 г., в 22:27:04 часа, в ТД на НАП, с оглед на което се достига до извода, че към момента на проверката – 08.07.2021 г., около 10:30 часа, все още не е било подадено уведомление в ТД на НАП, поради което и към този момент не би било възможно такова да бъде представено на свид. М. Ч..

В конкретния случай нарушението е установено едва при проверката по документи - при преглед на фирмената документация на дружеството след представяне от жалбоподателя на трудовите договори, сключени със заварените да работят по време на проверката на 08.07.2021 г. в обекта на

контрол лица, и справка в НАП, която е извършена от актосъставителката Т. Д. и останалите служители на ДИТ – Пазарджик - свидетелите В. Д. и Г. М..

По гореизложените съображения съдът намира, че законосъобразно административнонаказващият орган е ангажирал отговорността на жалбоподателя за извършено нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ, тъй като са налице кумулативно изискуемите предпоставки за това, а именно: 1) сключен трудов договор с работника М. Ч.; 2) реално допускане на работника до работа; 3) липса на връчено уведомление по чл. 62, ал. 3 КТ, заверено в ТД на НАП, на работника към момента на допускане до работа. Нарушението е формално като за съставомерността му е достатъчно да се установи, че работодателят е допуснал до работа работника без преди това да му е връчил уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от ТД на НАП.

При така доказаните факти съдът намира, че жалбоподателят е осъществил от обективна страна състава на административното нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ, доколкото не е спазил императивното изискване преди да допусне до работа работника да му предостави всички документи по чл. 63, ал. 1 от КТ, сред които е и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от ТД на НАП. От субективна страна отговорността на търговското дружество – юридическо лице, е обективна и безвиновна.

Следва да се отбележи, че съгласно чл. 416, ал. 1, изр. 2 от КТ редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. В процесния случай фактическите констатации, отразени в АУАН, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства.

Неоснователно е релевираното от жалбоподателя, чрез адв. Недко Соколов възражение, че доколкото констативния протокол от 08.07.2021 г. не е подписан от Г.И.Й. – главен инспектор в Дирекция „Инспекция по труда“ – Пазарджик, участвал при извършване на проверката на място в обекта на контрол, то не може да бъде установено по безспорен начин обстоятелството, че свид. М. Ч. е престирала работна сила към този момент в цеха за гъби, респ. че е извършено твърдяното нарушение. Обстоятелството, че към момента на проверката свид. М. Ч. е престирала работна сила, като е почиствала гъби в обекта на контрол, се установява по несъмнен начин от показанията й, дадени в хода на съдебното следствие, като същите

кореспондират с констатациите в констативния протокол от 08.07.2021 г. При това положение за съда не остава съмнение, че към момента на проверката свид. М. Ч. е работила като общ работник в цеха за гъби, като е почиствала и сортирала гъби.

Неоснователно е инвокираното от жалбоподателя във въззивната жалба възражение, че е констатирано нарушение по чл. 62, ал. 3 от КТ, а отговорността му е ангажирана за друго нарушение – такова по чл. 63, ал. 2 вр. ал. 1 от КТ. Констатираното нарушение, изразяващо се в допускане до работа на свид. М. Ч., без преди това да ѝ е връчено копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено в ТД на НАП, е такова по чл. 63, ал. 2 вр. ал. 1 от КТ и е правилно квалифицирано по визираната правна норма.

Не може да бъде споделено и възражението, направено във въззивната жалба, че нарушението е извършено чрез счетоводната кантора, която обслужва жалбоподателя. Законово задължение на работодателя, каквото качество има „М.Б.“ ЕООД, е да спазва изискванията на чл. 63, ал. 2 от КТ, респ. негова е отговорността при нарушение на тази правна норма.

На следващо място, съдът намира, че правилно е определена приложимата санкционна разпоредба – чл. 414, ал. 3 от КТ, съгласно която работодател, който наруши разпоредбата на чл. 63, ал. 2 от КТ се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв., за всяко отделно нарушение. Наложено на жалбоподателя наказание „имуществена санкция“ е законосъобразно определено в предвидения от законодателя минимален размер от 1500 лв. Същото е съобразено с обстоятелствата по чл. 27 от ЗАНН и в най-пълна степен ще спомогне да се изпълнят целите на административното наказание, определени в чл. 12 от ЗАНН.

Само за пълнота на изложението, следва да се отбележи, че видно от съдържанието на процесния трудов договор, същият не е такъв по чл. 114а, ал. 1 от КТ, поради което и доводите на жалбоподателя за неприложение на чл. 62, ал. 3 от КТ са неоснователни.

Съгласно чл. 415в, ал. 2 от КТ не са маловажни нарушенията на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 и 3 и чл. 63, ал. 1 и 2 от КТ. Следователно, предвид изричната забрана на чл. 415в, ал. 2 от КТ, процесното административно нарушение е изключено от обхвата на привилегированата разпоредба на чл.

415в, ал. 1 от КТ. Съдът намира, че процесното административно нарушение не представлява маловажен случай и по чл. 28 от ЗАНН. Степента на обществена опасност на извършеното от жалбоподателя административно нарушение е типичната за общия случай на нарушение на разпоредбата на чл. 63, ал. 2 вр. ал. 1 от КТ, отчетена от законодателя при въздигане на деянието в нарушение. Освен това следва да се отбележи, че ЗАНН и глава XIX, раздел II от КТ са в съотношение на общ към специален закон. В подкрепа на това становище е ТР № 3 от 10.05.2011 г. по тълк. д. № 7/2010 г. на ВАС, съгласно което специалният състав по глава XIX, раздел II от КТ на „маловажно“ административно нарушение по чл. 415в от КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 от ЗАНН. Следователно правилно административнонаказващият орган не е квалифицирал извършеното нарушение като маловажно.

По изложените съображения съдът намира, че подадената въззивна жалба е неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение, а атакуваното НП – да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

По разноските:

При този изход на правния спор, на основание чл. 63 д, ал. 1 от ЗАНН, право на разноски има въззиваемата страна. По аргумент от чл. 63 д, ал. 4 от ЗАНН в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58 д от ЗАНН, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Въззиваемата страна своевременно е поискала присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение в настоящото съдебно производство. Съдът не е обвързан от претендирания от страната размер на юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл. 27е от НЗПП възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 лв. до 120 лв. Делото не се отличава с фактическа и правна сложност -производството е разгледано в едно съдебно заседание, разпитани са четирима свидетели. Ето защо съдът счита, че юрисконсултското възнаграждение следва да бъде определено и присъдено в полза на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ гр. София в минималния размер от 80 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

- - - - -

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 13-2100043/10.12.2021 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ гр. Пазарджик, с което на „М.Б.“ ЕООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Витоша, ж.к. Бояна, бул. „Ал. Пушкин“ № 59 е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лв. (хиляда и петстотин лева), на основание чл. 416, ал. 5 от КТ вр. чл. 414, ал. 3 от КТ, за извършено нарушение по чл. 63, ал. 2 вр. ал. 1 от КТ.

ОСЪЖДА „М.Б.“ ЕООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Витоша, ж.к. Бояна, бул. „Ал. Пушкин“ № 59 да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ гр. София сумата в размер на 80 лв. (осемдесет лева), представляваща разноси за юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд - Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Велинград: _____